

Groene pink en rode wijsvinger

Om een beter overzicht te houden op de projecten binnen onze organisatie, werken we met een systeem van verkeerslichten en smileys. Als het goed gaat met een project dan krijgt het de kleur groen en een lachend gezichtje, gaat het wat minder dan wordt de kleur oranje met een neutraal gezichtje, en als er echte problemen zijn, dan valt er niet veel meer te lachen en is de kleur dus rood, versterkt door een treurig gezichtje. Hoe simpel ook, het geeft een aardige selectie van projecten waar wel of niet door de hogere leiding aandacht aan moet worden geschonken.

Rondvraag bij andere (grote) organisaties heeft me geleerd dat dit een veel voorkomende aanpak is.

Als aanvulling op deze systematiek is het wellicht een suggestie om met een symbooltje van een vinger de status van het project kort en krachtig aan te geven, kortom een verkorte cursus projectrapportage over groene pinken en rode wijsvingers.

Met het symbool van de pink geven we aan dat het project nog in de opstartfase is. Het is niet voor niets de kleinste vinger. Alles kan nog en veranderingen zijn snel doorgevoerd. Dit is niet al te moeilijk zoals meerdere spreekwoorden

over de pink nog eens onderstrepen. De opstartfase is ook de ideefase. Zo betekent de uitdrukking "goed bij de pinken zijn" dat die persoon goed kan nadenken, en dat is mooi voor deze status. Voor externen betekent deze status ook, hoe kan ik de opdrachtgever om de pink winden (lees: hoe krijg ik de opdracht binnen).

Bij de ringvinger gaat het om de associatie met de trouwring. De trouwring is het symbool van het huwelijk waarbij plechtig wordt beloofd voor lange tijd samen door het leven te gaan. De geliefden zitten weliswaar niet met kettingen aan elkaar maar het aantal vrijheidsgraden wordt toch al een stuk minder. Het samengaan geldt dan voor alle lusten en lasten en voor alle duidelijkheid wordt dan nog aangegeven dat het echt geldt in voor- en tegenspoed. Het kan geen kwaad dit te onthouden voor later in het project. Al te vaak is deze fase niet meer dan uit pure verliefdheid direct starten, meteen samenwonen zonder aan elkaar te wennen en zonder afspraken te maken. Binnen de kortste keren ontstaat dan ook gezeur over 'de plaats van de tandpasta op de wastafel' en dergelijke praktische zaken.

Dan de middelvinger. Die spreekt voor zich. Iedereen die elke dag in de file ziet kent dit gebaar van zijn medeweggebruikers. In plaats van met grote snelheid van A naar B te zoeven (de planning) kruipen we steeds slechts een stukje dichterbij het eindpunt (de realiteit). De middelvinger is het symbool van de frustratie die nou eenmaal gepaard gaat met de realisatie. Binnen organisaties is dit gedrag behoorlijk gecultiveerd en wordt het verstoep in nota's over budgetten en richtlijnen en adviezen over architecturen en dergelijke met de constatering dat toch echt

niet kan wat het project daar heeft gedaan, foei.

Na het opleveren van het projectresultaat is het tijd voor de evaluatie. In de praktijk is dat meestal het aanwijzen van de schuldige. Deze status wordt dus getypeerd met de wijsvinger en de wijsvinger wijst altijd naar een ander.

En de duim? Laten we hier eens beginnen met wat het niet is. Het is niet het duimen dat het misschien toch nog vanzelf goed komt. Het is ook niet dingen uit de duim zuigen. Dat laatste is namelijk een verkeerde versie van de ideefase (pink). De duim is eigenlijk bedoeld om expliciet aan te geven aan het project "goed gedaan, jochie... bedankt". Van daar de duim omhoog. Deze status wordt echter niet zo vaak bereikt.

U ziet. Een helder systeem met een duidelijke structuur en volgorde. Als een status wordt overgeslagen, dan is het oppassen geblazen. Meerdere statussen tegelijkertijd betekent stront aan de knikker. Er is alleen een praktisch probleem. Het lukt redelijk snel om de afbeeldingen van de vingers te achterhalen voor de tekstverwerker, behalve de middelvinger en dat is wel lastig, want het is naar verwachting de vinger die het meest gebruikt zal worden. ■